A. S. PUŞKIN

Dădacei

1826

Prietenă cu tâmple sure,
Tovarăşă de vreme rea!
Cu brazii singură-n pădure
Aştepţi de mult sosirea mea.
La geamul adăiţei tale
De veghe stai, mâhnită eşti.
Andrelele tot mai agale
Cu mâini zbârcite le-nvârteşti.
Priveşti la poarta cea uitată.
Pe drumul unde nu-s drumeţi.
Şi tot mai mult te laşi furată
De presimţiri şi de tristeţi.

SFÂRŞIT